

8. navadna nedelja A

*Ne bodite v skrbeh za jutri,
kajti jutrišnji dan bo prinesel svoje skrbi.
Dovolj je dnevu njegova lastna teža. (Mt 6,34)*

Prvo berilo

Izaíja 49,14-15

Hči síonska pravi: "Zapústil me je Gospod, Gospod je name pozabil." "Mar žena pozabi svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi ona pozabila, jaz te ne bom pozabil," govori Gospod.

Drugo berilo

1 Korínčanom 4,1-5

Bratje in sestre, imejte nas za Kristusove služabnike, za oskrbnike Božjih skrivnosti. Seveda, od oskrbnikov se zahteva, da so zanesljivi. Meni pa je prav malo mar, če meni sodite vi ali kakšno človeško sodišče. Seveda pa tudi jaz ne sodim sebi. Ne zavedam se sicer nobene krivde. Vendar zato še nisem opravičen. Sodi mi namreč Gospod. Ne sodíte torej pred časom, preden pride Gospod, ki bo tudi osvétil, kar je skrito v temi, in razkril naméne src. Tedaj bo vsak prejel od Boga priznanje.

Evangelij

Matej 6,24-34

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: "Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mámonu. Zato vam pravim: Ne bodite v skrbeh za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka?"

Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati svoje življenje za en sam komolec? In za obleko, kaj ste v skrbeh? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. Če pa Bog tako obláči travo,

ki je danes na polju, jutri pa jo vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj obláčil vas, maloverni?

Ne bodite torej v skrbeh in ne govorite: 'Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?' Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Íščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo. Ne bodite v skrbeh za jutri, kajti jutrišnji dan bo prinesel svoje skrbi. Dovolj je dnevu njegova lastna teža."

V razmislek

"Ne morete služiti Bogu in mamonu." Kako resnično je to, lahko doživimo danes na zastrašujoč način, vsaj v t.i. razvitem svetu. Agresivno oglaševanje nas prepriča, da imamo pravico do vsega in česarkoli in to v tem trenutku. Pohlep, lakomnost in egoizem so pri tem češčeni kot zaželjeni. Krepimo se v prepričanju, da lahko premagamo življenjske izzive s pomočjo znanosti, tehnike in lastne modrosti. To vodi k temu, da je vrednost človeka sojena glede na njegova opravljena dejanja – kdor zna veliko, kdor ima veliko in kdor na videz dobro vodi življenje, je pomemben in je uspešen. Ljudje črpajo iz tega svojo identiteto. Če le-tega ni, se sesuje njihovo bistvo življenja.

Mogoče se sploh ne zavedamo, kako zelo smo zmanipulirani in kako smo pravzaprav ujeti v neko vrsto modernega suženjstva. Takó je Jezusovo sporočilo zelo aktualno, saj je spoznal, da je korenina vsega zla lakomnost. Da koncept, vsebina in smisel življenja, ki ga gradimo na Mamonu, očitno narašča, nam kaže naraščujoče število ljudi, ki zastrašujoče narašča in ki jih pretresajo depresivna stanja in ki čutijo v svojem življenju predvsem praznino, strah, obup, nesmiselnost in brezup. Kjer dobijo moč do življenja sovražne sile, bo vsaka izkušnja polnosti in smisla življenja zadušena kot trnova izkušnja.

"Íščite najprej Njegovo kraljestvo in Njegovo pravičnost". Skrb za vsakdanji kruh je pomembna, ne mora pa biti bistvena vsebina in smisel življenja. Smisel življenja zori iz tega, da ponovno postavimo v središče življenjske dimenzije, ki jih je na povsem potlačila naša resničnost. Gre za to, da lakomnost, egocentričnost, strah pred izgubo... odločno soočimo z držo Božjega kraljestva – s pozornostjo do subtilnih metod zaslužnjevanja, osebnim postavljanjem meja glede "morati imeti", skromnostjo, velikodušnostjo, zaupanjem, prijateljstvom, časom, hvaležnostjo, varnostjo in skrbjo do soljudi...

Žal je močno razširjeno zmotno prepričanje, da lahko združimo in povežemo kraljestvo Mamona in Božje kraljestvo. Da imamo lahko mi stvari v preobilju, umirajo drugje ljudje. Kar imam več kot je potrebno, manjka nekomu drugemu. Služiti kraljestvu in njegovi pravičnosti, ga narediti za središče in cilj našega življenja, pomeni, da drug drugemu darujemo tisto pozornost in naklonjenost, ki jo vsak posameznik potrebuje, da lahko živimo srečno in smiselno. Vse drugo nam bo navrženo, t.j. s to držo si lahko pomagamo, da ima vsak dovolj – v materialnem, duševnem, intelektualnem in duhovnem pogledu.

"Ne bodite v skrbeh!" Če spremenimo zorni kot iz "kaj mi koristi" v "kaj je dobro za vse nas?", lahko pridemo do tiste konkretne drže in odločitev, ki pripomorejo k "življenju brez skrbi" v svetopisemskem smislu za vse nas. Izzivi materialno privilegiranih so pri tem drugačni kot pri tistih, ki so materialno manj preskrbljeni. Vendar vsi nosijo odgovornost za pravično ravnanje, da bi lahko vsi ljudje na svetu lahko živeli brez skrbi. Samo kadar se ljudje lahko zanesejo drug na drugega, lahko vsak posameznik razvije tudi tisto zaupanje in tisto zavest v Božjo brezpogojno in večno zvesto skrb (prvo berilo!), ki nam edina lahko da smisel in končno oporo.